

Tilsyn med bandagist-området i 2019

I 2019 gennemførte Styrelsen for Patientsikkerhed 45 sundhedsfaglige tilsyn på bandagistområdet. Tilsynene havde til formål at vurdere patientsikkerheden og understøtte læring på behandlingsstederne. De tog udgangspunkt i et sæt målepunkter, som omhandlede ansvars- og kompetenceforhold, journalføring, vurdering og tilpasning af hjælpemidler, informeret samtykke og hygiejne.

Tilsynene blev gennemført som en blanding af interview med hhv. ledelse og medarbejdere samt gennemgang af udvalgte patientjournaler. Foruden målepunkterne inddrog vi refleksionspunkter om, hvordan bandagisterne arbejder med patientovergange og overdragelse af information mellem behandlingssteder og sektorer. Samtalerne om disse emner indgik ikke i vurderingen af behandlingsstederne eller i tilsynsrapporterne, men havde til formål at løfte kendte patientsikkerhedsmæssige problemstillinger og give mulighed for en fælles drøftelse og refleksion over situationer, som kan være vanskelige at håndtere.

Resultater fra tilsynene

Resultaterne fra tilsynene viser, at 25 af de behandlingssteder på bandagistområdet, der fik tilsynsbesøg, svarende til 56 pct., opfyldte samtlige målepunkter. Ved 20 af tilsynene, svarende til 44 pct., konstaterede vi mindre problemer af betydning for patientsikkerheden.

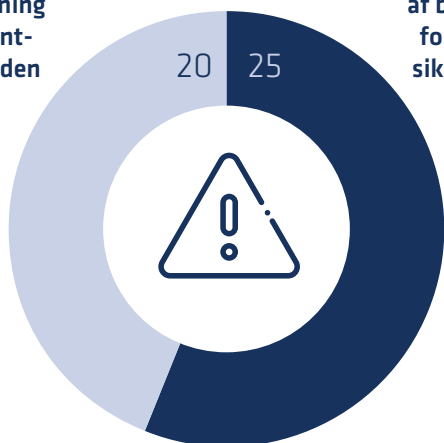
Vurderingen "Ingen problemer af betydning for patientsikkerheden" indebærer, at samtlige målepunkter, tilsynet tog udgangspunkt i, var opfyldt. "Mindre problemer af betydning for patientsikkerheden" indebærer, at der ved tilsynsbesøget var ét eller flere målepunkter, som ikke var opfyldt, men at vi vurderede, at der var tale om forhold, som ikke indebar en større risiko for patientsikkerheden, og at den enkelte virksomhed relativt let ville kunne rette op på disse forhold.

Videndeling og faglig sparring styrker patientsikkerheden

Vi så ingen større eller kritiske problemer af betydning for patientsikkerheden ved tilsynsbesøgene på bandagistområdet, men en del steder mødte vi et behov for viden om bl.a. hygiejne, journalføring og informeret samtykke. Det har særligt været tilfældet for bandagister, der ikke er tilknyttet faglige organisationer eller er del af en kæde.

Vores observationer fra tilsynene peger på, at det kan være en fordel at have adgang til videndeling og mulighed for sparring med andre fagfolk, fx gennem organisationer, klinikfællesskaber og netværk, som giver mulighed for faglig sparring og udveksling af viden.

Mindre problemer af betydning for patientsikkerheden

Ingen problemer af betydning for patientsikkerheden

Tilsyn med bandagist-området i 2019

Hold dig orienteret som bandagist

Bandagistområdet er særligt på den måde, at der ikke er en bandagistuddannelse i Danmark. Langt de fleste bandagister er derfor uddannet i Sverige, og der er ikke – som for de fleste andre sundhedsuddannelser – mulighed for systematisk efter- og videreuddannelse i Danmark. Det kan for nogle bandagister være en udfordring i forhold til at have et ajourført kendskab til lovgivningen på området.

Under tilsynene har vi generelt mødt en stor interesse for information og rådgivning om regler og rammer for det sundhedsfaglige arbejde, og tilsynene har i høj grad været præget af dialog om målepunkterne og om eventuelle tvivlsspørgsmål.

De målepunkter, som nogle behandlingssteder har haft problemer med at opfylde, har handlet om:

- Formelle krav til journalføring
- Indikation for undersøgelse og behandling
- Informeret samtykke til behandling
- Procedurer for hygiejne

På stps.dk/bandagist kan du finde svar på ofte stillede spørgsmål fra bandagister om tilsynets målepunkter.

Overgange og udveksling af information mellem sektorer

Under tilsynene talte vi med behandlingsstederne om udfordringer ved overgange og udveksling af information mellem sektorer. Det fremgik, at det ofte er patienterne selv, der skal viderebringe information til bandagisten fra andre behandlingssteder, fx hospitalsafdelinger eller fysioterapeuter, og omvendt. Det kan føre til en usikker overlevering af information, og en del bandagister arbejdede systematisk med skriftlig information, som patienterne kunne overlevere til andre behandlingssteder. Derudover brugte mange bandagister tid på at følge op telefonisk, hvis en henvisning fx var uklar eller ikke tilstrækkeligt fyldestgørende.

En anden tilbagevendende problematik handlede om informeret samtykke ved behandling af børn og unge. I en del tilfælde er det ikke bandagisterne selv, men fx en fysioterapeut, der har den direkte kontakt til forældrene. Bandagisterne skal sikre et tilstrækkeligt informeret samtykke til barnets aktuelle behandling. Her er det vigtigt, at parterne i et tværfagligt samarbejde kan arbejde sammen om kommunikationen med forældrene, så behandlingen ikke forsinkes, og så forældrene er tilstrækkeligt informeret og indforstået med, hvad behandlingen indebærer.

»Vores observationer fra tilsynene peger på, at det kan være en fordel for bandagister at have adgang til videndeling og mulighed for sparring med andre fagfolk, fx gennem organisationer, klinikfællesskaber og netværk, som giver mulighed for faglig sparring og udveksling af viden.«